

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br.42-P-6402/21-16

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Davorki Ćurko Nasić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Konstantina Veniaminovića Gološčapova, OIB: 15317229787, iz Rusije, St. Petersburg, Tverskaya str 10-14, kojeg zastupa punomoćnik Čedo Prodanović, odvjetnik u Zagrebu, protiv 1. tuženika Leinert d.o.o., OIB: 84011983104, iz Zagreba, Ksaver 24, kojeg zastupa punomoćnik Boris Jug, odvjetnik u Zagrebu i 2. tuženika Stečajne mase iza Winokurow d.o.o. u stečaju, OIB: 14694275157, iz Donje Lomnice, II odvojak Deveričeve 5, kojeg zastupa stečajni upravitelj Mato Čičak i punomoćnik Ivica Mesić, odvjetnik u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti, dana 24. kolovoza 2022.,

r i j e š i o j e

I Određuje se prekid postupka u ovoj pravnoj stvari.

II Postupak će se nastaviti po pravomoćnom okončanju postupka koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl.br. Povrv-331/17 ili kada sud ustanovi da više ne postoje razlozi da se čeka na završetak tog postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je on izvanknjižni - stvarni vlasnik nekretnine upisane kod Općinskog suda u Dubrovniku, Zemljišnoknjižni odjel, u zk. ul. 1005, k.o. Brašina, Hotel Župa, a koje su upisane kao vlasništvo 1. tuženika Leinert d.o.o. jer su članice 1. tuženika, a koje su ujedno i članice i odgovorne osobe prednika 2. tuženika, društva Winokurow d.o.o., prividnim pravnim poslovima i počinjenjem kaznenih djela, istu prisvojile. Trgovačko društvo Mikado d.o.o. je društvo koje je osnovao tužitelj i u odnosu na koje 1. tuženik u sudskom postupku koji se vodi pred Trgovačkom sudom u Zagrebu posl.br. Povrv-331/2017 potražuje isplatu iznosa od 9.298.218,20 kn temeljem nevjerodostojne dokumentacije (računa) temeljem koje su sklapani prividni i ništetni pravni poslovi koji su predmet ovog postupka. 2. tuženik je pravni slijednik iza društva Winokurow d.o.o. nad kojim je dana 15. prosinca 2017. rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-1883/17 otvoren i zaključen stečajni postupak te je određeno brisanje predmetnog društva iz sudskog registra. U tužbi se, nadalje, navodi da je tužitelj imao dugoročnu suradnju s članicama društva 1. tuženika - Vlastom Pavić, Ivom Franekić i Marjanom Leinert te je u njih imao veliko povjerenje, sve dok nije otkrio da su iste postupale nezakonito, zbog čega su on osobno, ali i Mikado d.o.o., protiv njih, kao i protiv prednika 2. tuženika - društva Winokurow d.o.o. i 1. tuženika Leinert d.o.o., podnijeli niz kaznenih prijava i dopuna istih. Kako je tužitelj vrlo rijetko boravio u Republici Hrvatskoj te su mu osobe vodile poslove, a tužitelj je kao osnivač društva Mikado d.o.o. bio investitor

projekta izgradnje luksuznog rezidencijskog objekta u Šipanskoj luci na otoku Šipanu, radnog naziva posjed Katino. Upravo je Iva Franekić, sadašnja članica 1. tuženika Leinert d.o.o., bila u Mikado d.o.o. imenovana direktoricom, koju dužnost je obavljala do 12. kolovoza 2015. Navedene osobe su sklapale ugovore i druge pravne poslove između društva Mikado d.o.o. i prednika 2. tuženika - društva Winokurov d.o.o., bez znanja tužitelja, kao tadašnjeg vlasnika društva Mikado d.o.o. te su značajni novčani iznosi na razne načine (plaćanjem nevjerodostojnih računa, pokušajima prisilne naplate i sl.), isplaćivani s računa Mikado d.o.o. na račun prednika 2. tuženika društva Winokurov d.o.o. Tek promjenom uprave društva Mikado d.o.o. u kolovozu 2015., kada direktoricom postaje Natalija Oštarijaš, tužitelj je sukcesivno počeo dolaziti do spoznaja i saznanja o nezakonitom postupanju Vlaste Pavić, Marjane Leinert i Ive Franekić. Tužitelj je ruski poduzetnik koji je odlučio investirati i u kupnju nekretnina, a vođenje i tog projekta je povjerio članicama 1. tuženika. Tako je tuženik odlučio kupiti nekretninu upisanu u z.k. ul. 1005, Općinskog suda u Dubrovniku, k.o. 306142, Brašina, koja se sastoji od: zk. čestice 717/6 (izgrađeno zemljište površine 1951 m, šuma površine 9129 m²), koja predstavlja zk. tijelo A I navedenog uloška, te zk. čestice br. 512/4 (oranica površine 36 m²), zk. čestice br. 524/2 (vrt površine 248 m²), zk. čestice 716/1 (dvorište površine 230 m²) i zk. čestice br. 719/1 (oranica površine 40 m²), koje predstavljaju zk. tijelo A-II navedenog uloška, a koja nekretnine u stvarnosti predstavljaju Hotel Župu u Župi Dubrovačkoj. Međutim, članice 1. tuženika Vlasta Pavić, Iva Franekić i Marjana Leinert su tužitelja dovele u zabludu lažnim prikazivanjem činjenica tj. da bi stjecanje predmetnih nekretnina od strane njega osobno bilo povezano sa znatnim preprekama i poteškoćama, te da bi svakako bilo jednostavnije osnovati trgovačko društvo te isto iskoristiti kao kupca, a zatim na tužitelja prenijeti vlasništvo tog trgovačkog društva ili predmetnih nekretnina. Tužitelj je pristao da se u tu svrhu osnuje društvo tj. 1. tuženik, kojem će tužitelj "pozajmiti" novac za kupnju predmetnih nekretnina te je u svrhu kupnje navedenih nekretnina tužitelj s istim tijekom 2013. godine sklopio dva, a tijekom 2015. i treći, dakle sveukupno tri, ugovora o zajmu na ukupni iznos od 23.093.512,00 kn. Prema postignutom dogovoru, nakon kupnje navedene nekretnine, trebalo mu je biti preneseno vlasništvo iste ili vlasništvo nad cjelokupnim poslovnim udjelom 1. tuženika, čime bi tužitelj i formalno postao vlasnik. Međutim, članice 1. tuženika to nisu učinile, te je tužitelj je dana 02. veljače 2016. podnio i tužbu protiv 1. tuženika radi poništaja navedenih ugovora o zajmu, s obzirom da je isti bio doveden u zabludu, odnosno prevaren. Navedeni predmet je još uvijek u tijeku pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod posl.br. P-837/2016. Upravo zbog navedenih razloga, u zemljišnim knjigama je u odnosu na Hotel Župa upisana i zabilježba spora, kao i zabilježba pokretanja postupka osiguranja privremenom mjerom zabranom otuđenja ili opterećenja u korist tužitelja. Vlasta Pavić, Iva Franekić i Marjana Leinert kroz cijelo razdoblje, kao i danas, su djelovale zajednički i dogovorno i to upravo u cilju da novcem tužitelja kupe Hotel Župu, ali bez stvarne namjere da omoguće istom upis vlasništva, već s namjerom da istu zadrže za sebe. One su, naime, nakon što su iskoristile povjerenje tužitelja i nakon što su njegovim novcem kupile predmetnu nekretninu na javnoj dražbi, upisale iste kao vlasništvo 1. tuženika, a naknadno između sebe i podijelile poslovne udjele u 1. tuženiku. U prilog iznesenom proizlazi govori činjenica da je Hotel Župa kupljen na javnoj dražbi za iznos od 19.836.421,00 kn, tj. upravo novcem koji je tužitelj uplatio na račun 1. tuženika temeljem prethodno navedena tri ugovora o zajmu. Isto tako, jamčevinu za sudjelovanje na javnoj dražbi za kupnju Hotela Župa 1. tuženik Leinert d.o.o. je osigurao zajmom u iznosu od 6.100.000,00 kn od družva Mikado d.o.o., čiji je vlasnik u to vrijeme bio tužitelj. Da je tužitelj stvarni kupac i vlasnik Hotela Župa, odnosno poslovnih udjela u 1. tuženiku Leinert d.o.o., proizlazi i iz e-maila Vlaste Pavić od 28. siječnja 2013., u kojem Vlasta Pavić detaljno izvještava tužitelja o poduzetim i planiranim radnjama, odnosno o pozajmljivanju novca i potrebi novčanih sredstava za kupnju nekretnine - Hotela Župa, a upravo iz razloga jer je on stvarni kupac nekretnine, a između ostalog, u istom se

eksplicitno navodi: "Inače, za ovu akviziciju smo registrirali novu tvrtku Leinert d.o.o., koje je osnivač i direktor Marjana, pa će ta tvrtka biti vlasnik nekretnine. Za buduće poslovanje uredit ćemo vlasničku strukturu prema tvojoj uputi i nalogu". "Tijekom sutrašnjeg dana dostavit ću račun banke na koji će ići doznake na Leinert d.o.o., s tim da napominjem da uplatitelj sredstava treba postati vlasnik poslovnih udjela tvrtki Leinert d.o.o. jer će to biti u suglasju s našim zakonskim propisima koji su postali iznimno restriktivni". Nadalje, iz e-mailova od 31. siječnja 2013. vidljivo je da Vlasta Pavić od Natalije Oštarijaš traži prijevod pisma u kojem se tužitelja obavještava o modusu zajma društva Mikado d.o.o. prema 1. tuženiku Leinert d.o.o. te u kojem se objašnjava kako taj zajam ne može biti beskamatan "čak i u slučaju da je ISTI vlasnik obje tvrtke". Iz navedenog jasno proizlazi kako 1. tuženik održava u zabludi tužitelja da je registriran kao vlasnik 1. tuženika, a time i predmetne nekretnine, a što očigledno nije bila istina. Nakon što je u kolovozu 2015. smijenjena uprava društva Mikado d.o.o. zbog saznanja za nezakonitosti u postupanju članica 1. tuženika, 1. tuženik Leinert d.o.o. je protiv društva Mikado d.o.o. pokrenuo prisilnu naplatu temeljem nevjerodostojnih računa izdanih od strane prednika 2. tuženika - društva Winokurov d.o.o. Naime, 1. tuženik potražuje od društva Mikado d.o.o. iznos od 9.298.218,20 kn temeljem računa br. 3/1/1 od 23. srpnja 2015., izdanog na iznos od 5.709.003,00 kn, i računa br. 4/1/1 od 01. kolovoza 2015., izdanog na iznos od 3.589.215,20 kn i to od strane prednika 2. tuženika - društva Winokurov d.o.o. Predmetni računi su nevjerodostojni, odnosno izdani su za usluge koje nisu obavljene, a što je nesporno utvrđeno u poreznom postupku koji se vodio nad društvom Mikado d.o.o. Navedenu nepostojeću tražbinu, temeljem navedenih nevjerodostojnih računa prednik 2. tuženika - društvo Winokurov d.o.o. je prividno ustupilo 1. tuženiku temeljem ništetnih i prividnih pravnih poslova - Ugovora o ustupu od 23. prosinca 2015. i Dodatka tom Ugovoru od 30. prosinca 2015. Tužitelj tvrdi da su navedeni pravni poslovi, kao i zadužnica OV-2656/16 od 22. travnja 2016. ništetni, jer se radi o prividnim pravnim poslovima sklopljenim u cilju stjecanja nepripadne materijalne koristi. S obzirom da na temelju istih 1. i 2. tuženik pokušavaju tužitelja onemogućiti u ostvarivanju svojih prava, kao i naplatiti iznos od 9.298.218,20 kn temeljem nevjerodostojnih računa, to je očigledno kako tužitelj ima pravni interes za podnošenje ove tužbe. Naime, temeljem prethodno navedenih Ugovora o zajmu u ukupnom iznosu od 23.093.512,00 kn, dana 23. prosinca 2015. Vlasta Pavić je kao direktor prednika 2. tuženika društva Winokurov d.o.o. s Marjanom Leinert kao direktorom 1. tuženika Leinert d.o.o. sklopila Ugovor o ustupu kojim prednik 2. tuženika svoje neosnovano potraživanje prema društvu Mikado d.o.o. fiktivno prenosi na 1. tuženika uz naknadu od 1.030.000,00 EUR-a u kunsjoj protuvrijednosti. Navedenim Ugovorom je, u istom cilju, u čl. 4. ugovoreno i osnivanje založnog prava na nekretnini upisanoj u zk. ul. 1005., k.o. Brašina - Hotelu Župa. Dana 30. prosinca 2015. u istim svojstvima Vlasta Pavić i Marjana Leinert sklapaju i Dodatak Ugovoru o ustupu kojim povećavaju navodnu naknadu koju 1. tuženik Leinert d.o.o. ima platiti predniku 2. tuženika - društvu Winokurov d.o.o. u ukupnom iznosu od 1.275.000,00 EUR-a u kunsjoj protuvrijednosti. U tužbi se navodi i kako su predmetni Ugovor o ustupu i Dodatak tom ugovoru sklopljeni neposredno nakon što je smijenjena Uprava društva Mikado d.o.o. te kada je tužitelj došao do saznanja o nezakonitostima u postupanju Vlaste Pavić, Ive Frankeić i Marjane Leinert, članica 1. tuženika. Na temelju navedenog Ugovora o ustupu i Dodatka, na predmetnoj nekretnini je ishođen upis hipoteke u korist prednika 2. tuženika. Dana 15. prosinca 2017. rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-1883/17 otvoren je i zaključen stečajni postupak nad prednikom 2. tuženika te je određeno brisanje predmetnog društva iz sudskog registra, te je isto prestalo postojati. Unatoč tome, članice 1. tuženika, a ujedno i odgovorne osobe prednika 2. tuženika nisu ishodile upis brisanja navedenih tereta. Isto nije brisano, očigledno u cilju da se taj teret naknadno aktivira putem 2. tuženika. Tužitelj je, naime, dana 30. travnja 2021. zaprimio rješenje Općinskog suda u Dubrovniku, Zemljišnoknjižnog odjela, posl. br. Z-914/2021 god. kojim je na Hotelu Župa na temelju rješenja o ovrsi Općinskog suda u Dubrovniku

posl. br. Ovr-347/2020-2 od 14. siječnja 2021. zabilježena ovrha utvrđenjem vrijednosti navedenih nekretnina prodajom i namirenjem ovrhovoditelja 2. tuženika, tj. stečajne mase iza društva Winokurow d.o.o. Nakon toga, tužitelj je utvrdio da je dana 17. rujna 2020. stečajni upravitelj 2. tuženika Mato Čičak opunomoćio odvjetnika da podnese protiv 1. tuženika Leinert d.o.o. prijedlog za ovrhu na Hotelu Župa. Iz navedenog prijedloga za ovrhu proizlazi kako je isti podnesen na temelju "Zadužnice OV-2656/16 od 22. travnja 2016., potvrđene po javnom bilježniku Nataši Šuran te Ugovora o ustupu od 23 prosinca .2015. i Dodatka tom Ugovoru, kao i založnog prava upisanog u korist ovrhovoditelja odnosno prednika ovrhovoditelja. Općinski sud u Dubrovniku je rješenjem posl. br. Ovr-347/2020-2 od 14. siječnja 2021. god. odredio predloženu ovrhu. Daljnjim uvidom u e-predmet, tužitelj je utvrdio da, shodno prethodno postignutom dogovoru članica 1. tuženika Vlaste Pavić, Marjane Leinert i Ive Franekić, pristojbu na podneseni prijedlog za ovrhu nije podmirio ovrhovoditelj tj. 2. tuženik već je istu platila osobno Vlasta Pavić, koja je inače prokurist u 1. tuženiku Leinert d.o.o., dakle predstavnik ovršenika u ovršnom postupku. Tužitelj navodi da iz navedenog proizlazi kako se u konkretnom slučaju radi o detaljno isplaniranom nezakonitom postupanju kojeg navedena ovrha treba predstavljati završni čin. Navedeni ovršni postupak je povodom prigovora nastavljen u formi parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl.br. Povrv- 331/2017.

Tužitelj je dodao i da je u poreznom rješenju navedeno da se radi o nevjerodostojnim knjigovodstvenim ispravama koje se ne temelje na realiziranim poslovnim događajima već se isti odnose na neistinite transakcije. Slijedom navedenog, tužitelj je predložio da sud utvrdi ništetnim i da ne proizvodi pravne učinke navedeni Ugovor o ustupu i Dodatak istom, kao i zadužnica od 22. travnja 2016., te da naloži Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Dubrovniku provesti upis brisanja založnih prava upisanih temeljem navedenih pravnih poslova na zk.č.br. 717/6 i zk.č.br. 512/4, 524/2 te 719/1, upisanih u zk.ul. 1005, k.o. 306142 Brašina, uz naknadu parničnog troška.

2. 1. tuženik je u odgovoru na tužbu najprije prigovorio naznačenoj vrijednosti predmeta spora u iznosu od 500.000,00 kn, kao suviše nisko naznačenoj, s obzirom da je predmet pravnih poslova čija se ništetnost traži ustup tražbine u iznosu od 9.298.218,10 kn te plaćanje naknade za ustup u iznosu kunske protuvrijednosti 1.275.000,00 EUR, a zatraženo je i utvrditi ništetnom i da nije nastala zadužnica od 22. travnja 2016. izdana na iznos od 1.275.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti. Nadalje, u cijelosti je osporio tužbu i sve tužbene zahtjeve kao neosnovane, te tužitelju osporava i pravni interes i aktivnu legitimaciju za vođenje ovog postupka, jer isti traži utvrđenje ništetnosti pravnih poslova kojih nije stranka, a koji se odnose na ustup potraživanja, plaćanje naknade i opterećivanje nekretnine u vlasništvu 1. tuženika kao osiguranje za plaćanje naknade između trećih osoba, tj. 1. i 2. tuženika. Tužitelj svoj pravni interes izvodi iz zaključka da bi isti bio stvarni izvanknjižni vlasnik nekretnine koja je kao osiguranje dana u zalog Ugovorom o ustupu i na kojoj je određena ovrha prodajom radi namirenja ustupljene tražbine, navodeći da je 1. tuženik istu stekao u vlasništvo na javnoj dražbi samo u ime i za račun tužitelja. Tuženik smatra da tužitelja u takvom zaključku demantira činjenica što, iako je od dana stjecanja nekretnine upisane u zk.ul 1005 k.o. Brašina od 1. tuženika kao ponuditelja na dražbi proteklo više od 8 godina (i sam tužitelj prilaže rješenje o dosudi od dana 01. veljače 2013.), tužitelj nikada od 1. tuženika nije tražio prijenos prava vlasništva, a niti je pred nadležnim sudom pokrenuo bilo kakav postupak radi utvrđenja prava vlasništva kroz sve navedene godine. To ne čini niti sada kada u ovršnom postupku pri Općinskom sudu u Dubrovniku posl.br. Ovr-347/2020 kao treća osoba sa svojim prigovorom biva upućen u parnicu, s obzirom da nije podnio tužbu radi nedopuštenosti ovrhe u kojoj je ovlašten tvrditi da isti kao izvanknjižni vlasnik nekretnine ima pravo koje sprječava ovrhu. Tuženik tvrdi da tužitelj to nije učinio zato što on doista nije izvanknjižni vlasnik predmetne nekretnine, niti je ikada to bio, a nije niti imao namjeru steći vlasništvo predmetne nekretnine niti biti član društva koje ima u vlasništvu istu nekretninu. Umjesto poduzimanja navedenih ranijih radnji i zahtjeva, tužitelj je pred ovim sudom pod posl.br.

P-837/2016 podnio tužbu radi poništenja 3 ugovora o zajmu s 1. tuženikom i povrata iznosa zajma od 3.016.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti, a presliku koje tužbe je i sam tužitelj dostavio uz tužbu. Dakle, tužitelj se kroz navedenu tužbu i tužbene zahtjeve izjasnio kao vjerovnik 1. tuženika za pozajmicu kojom je 1. tuženik stekao sredstva za kupnju predmetne nekretnine, dok s druge strane nikada, nije pokrenuo postupak kojim bi tražio da se utvrdi vlasnikom stečene nekretnine. Nelogično je da tužitelj može kao zajmodavac tražiti povrat zajma zbog nevaljanosti ugovora o zajmu i ujedno tvrditi da je vlasnik nekretnine koju je zajmoprimac za sebe kupio temeljem tih sredstava. Slijedom navedenog, predložio je odbaciti tužbu zbog nepostojanja pravnog interesa, podredno odbiti zbog nepostojanja aktivne legitimacije. Podredno navodi i da se radi o potraživanju 2. tuženika prema društvu Mikado d.o.o. koje je uredno fakturirano računima broj 3/1/1 od dana 23. srpnja 2015. i 4/1/1 od dana 01. kolovoza 2021., a zasniva se na valjanim poslovnim događajima u vidu pruženih konzultantskih usluga temeljem Ugovora o razvoju projekta „Posjed Katino“ od 30. rujna 2011., sklopljenog između tužitelja, kao naručitelja, i društva Winokurov, kao konzultanta, radi obavljanja konzultantskih usluga i poduzimanja svih potrebnih radnji u cilju realizacije projekta, i Dodatka tom Ugovoru od 23. studenog 2011. Navodi i kako je člankom 5. Ugovora o razvoju projekta „Posjed Katino“ od 30. rujna 2011. ugovorena naknada za obavljanje konzultantskih usluga 2. tuženika u visini 4% od ukupne knjigovodstvene vrijednosti investicije. Računi koje je izdao 2. tuženik za konzultantske usluge, izdani su na ukupan iznos od 9.298.218,20 kn (s uračunatim PDV-om), kao razlika s obzirom na ono što je ranije plaćeno na ime konzultantskih usluga. Društvo Mikado d.o.o., nakon razrješenja dotadašnje direktorice Ive Franekić, na čelu s novom direktoricom Natalijom Oštarijaš, odbilo je izvršiti plaćanje računa koje je izdao 2. tuženik te je pokrenulo porezni nadzor i ishodilo pravomoćno porezno rješenje o „nevjerodostojnosti“ predmetnih računa, pri čemu je prešućen cijeli slijed događaja i okolnosti koji su prethodili izdavanju svih računa, a koje nisu dane na uvid poreznom tijelu prilikom provođenja poreznog nadzora, kako bi isto tijelo sve navedeno dovelo u vezu s ugovornom dokumentacijom. S obzirom da je društvo Mikado d.o.o. odbilo plaćanje računa izdanih od strane 2. tuženika, isti je najprije prenio potraživanje na 1. tuženika iz razloga što se 1. tuženik s društvom Mikado d.o.o. nalazio u više isprepletenih poslovnih odnosa, a zatim je 1. tuženik protiv društva Mikado d.o.o. 2017. pokrenuo postupak naplate na temelju vjerodostojne isprave, koji se kao parnični postupak, po prigovoru društva Mikado d.o.o., vodi pri Trgovačkom sudu u Zagrebu pod posl.br. Povrv-331/2017. Društvo Mikado d.o.o. je u tom postupku, kao što to radi tužitelj ovdje, najprije osporavalo izvršenje usluga od strane 2. tuženika, a zatim se u daljnjem tijeku postupka, suočen s mnogobrojnom materijalnom dokumentacijom i iskazima svjedoka u pogledu nespornog izvršavanja usluga, isključivo koncentriralo na osporavanje prava na naplatu naknade po ugovoru, navodeći da je ugovorena naknada po Ugovoru o razvoju projekta od dana 30. rujna 2011. fiktivna, jer navodno vlasnici društva Mikado d.o.o. nisu znali za potpisivanje navedenog ugovora. Stoga je 1. tuženik predlažio prekinuti ovaj postupak do pravomoćnog okončanja postupka posl.br. Povrv-331/2017. Glede navoda tužitelja da bi razlog ništetnosti predmetnog Ugovora o ustupu i Dodatka istog bila činjenica da su gđa. Pavić, gđa. Leinert i gđa. Franekić bile članice i 1. i 2. tuženika te da je 2. tuženik naknadno nakon provedenog stečajnog postupka brisan iz sudskog registra, kao i činjenica da je gđa. Vlasta Pavić stečajni vjerovnik 2. tuženika kao ovrhovoditelja u postupku pred Općinskim sudom u Dubrovniku te članica 1. tuženika kao ovršenika u istom postupku, 1. tuženik smatra da nije zabranjeno, nezakonito i protivno moralu društva da iste osobe budu članovi više društava te da se između navedenih društava ugovorom o ustupu prenosi osnovano i postojeće potraživanje jednog od njih, kao i ugovaranje naknade za to. Napominje i da nikada protiv članica 1. tuženika nije pokrenuta istraga i poduzeta bilo kakva istražna radnja radi počinjenja kaznenih djela na koja insinuira tužitelj u svojoj tužbi. Slijedom navedenog, predložio je u cijelosti kao neosnovane odbiti postavljene tužbene zahtjeve. U odnosu na provedeni postupak

poreznog nadzora, 1. tuženik još navodi i da navedeno porezno rješenje nema nikakav značaj, jer 1. tuženik nije bio stranka postupka poreznog nadzora te se njegova utvrđenja mogu primijeniti samo na poreznopravni odnos društva Mikado i poreznog tijela, a ne na pravni odnos između istog društva i 1. i 2. tuženika.

3. 2. tuženik u odgovoru na tužbu ističe prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda, jer je društvo Winokurov d.o.o. u stečaju, a odredbom čl. 34.b toč. 5. Zakona o parničnom postupku je propisano da trgovački sudovi u parničnom postupku u prvom stupnju sude sporove u kojima je stranka osoba nad kojom je otvoren stečajni postupak bez obzira na svojstvo druge osobe. Prigovorio je i naznačenoj vrijednosti predmeta spora, jer je vrijednost ustupa u Ugovoru i Dodatku u odnosu na koje se traži utvrđenje ništetnosti, znatno viši iznos od naznačenog. Nadalje, 2. tuženik je prigovorio i nedostatku pravnog interesa na strani tužitelja, jer isti nije vlasnik nekretnine u odnosu na koju se traži da se naloži brisanje upisanog založnog prava. Osporio je da bi tužitelj bio izvanknjižni vlasnik iste nekretnine, jer je vlasništvo 1. tuženika neupitno i upisano u zemljišnim knjigama, a tužitelj nije pružio niti jedan dokaz u prilog tvrdnji o vlasništvu nad nekretninom. Ističe i da se između ovdje tužitelja i ovdje 1. tuženika vodi spor pred ovim sudom pod posl.br. P-837/16, po tužbi ovdje tužitelja kao zajmodavca protiv ovdje 1. tuženika kao zajmoprimca, radi poništenja ugovora o zajmu i prijevremene isplate zajma kojim je kupljena nekretnina u vlasništvu 1. tuženika. U tom sporu tužitelj traži poništenje ugovora o zajmu iz razloga što je „od strane, ovdje 1. tuženika bio doveden u zabludu kada mu je 1. tuženik predočio da kao ruski državljanin ne može sam kupiti nekretninu u RH već da je to jedino moguće putem 1. tuženika“, međutim, netočno je da tužitelj ima samo rusko državljanstvo, jer osim ruskog ima i hrvatsko državljanstvo te je mogao steći vlasništvo nad nekretninom kao hrvatski građanin ili putem trgovačkog društva čiji je vlasnik od 2003. U odnosu na navode tužitelja da se radi o fiktivnim računima, 2. tuženik je istaknuo kako je između 1. i 2. tuženika te tvrtke Mikado d.o.o. postojao poslovni odnos temeljem 2009. i 2011. zaključenih tri ugovora o razvoju projekta, a vrijeme zaključenja dva od tri ugovora član društva i direktor tvrtke Mikado d.o.o. je bio tužitelj, koji je ujedno bio i potpisnik dva od tri ugovora. Sukladno potpisanim ugovorima, naknada za obavljene usluge do 2011. godine isplaćena je u razdoblju od 2009. do 2011., dok je preostali dio naknade za obavljene usluge Mikado d.o.o. trebao isplatiti sa završetkom projekta, točnije 2015. Pred sam završetak projekta u tvrtku Mikado d.o.o. dolazi nova uprava koju čini dotadašnja prevoditeljica tvrtke i ista odbija platiti ispostavljene račune za usluge koje su u cijelosti izvršene. Tužitelj s kojim su tada postojali prijateljski odnosi, garantira isplatu u ime osoba s kojima je povezan, koje su novi članovi društva, a u protivnom obećava dati osobnu garanciju dijelom zajma koji je isplatio 1. tuženiku za kupnju nekretnine, pa je nakon toga uslijedilo sklapanje Ugovora o ustupu potraživanja. Po zaključenom Ugovoru o ustupu ovdje 1. tuženik je pokrenuo postupak protiv tvrtke Mikado d.o.o. radi isplate potraživanja za izvršene usluge, koji se vodi pri Trgovačkom sudu u Zagrebu pod posl.br. Povrv-331/2017. Kako se u ovom predmetu radi o utvrđivanu gore navedenih činjenica, odnosno o prethodnom pitanju, predlažio je prekid ovog postupka do okončanja postupka pri Trgovačkom sudu u Zagrebu, koji se vodi pod posl.br. Povrv-331/2017, jer se u navedenom postupku izvode odgovarajući dokazi na okolnost postojanja i valjanosti potraživanja koje je predmet ustupa, odnosno spornih pravnih poslova u ovom postupku. Glede rješenja porezne uprave, istaknuo je da je isto doneseno nakon sklapanja spornog Ugovora o ustupu, u postupku u kojemu 1. i 2. tuženik uopće nisu bili stranke u postupku. Da su računi „fiktivni“ porezno tijelo je utvrdilo iako nije tražilo očitovanje 1. niti 2. tuženika na okolnost jesu li usluge prema računima obavljene. Istaknuo je i da Porezna uprava nije podnijela niti prekršajnu, niti kaznenu prijavu protiv 1. i 2. tuženika ili njihovih odgovornih osoba radi izdavanja fiktivnih računa. Zaključno smatra da je jedini interes tužitelja na bilo koji način zaustaviti nastavak ovršnog postupka koji je se kod Općinskog suda u Dubrovniku vodi pod posl.br. Ovr-347/2020, u kojemu je 1. tuženik ovršenik, a 2. tuženik ovrhovoditelj, s ciljem da se ovrhovoditelju na svaki mogući način prolongira

naplata potraživanja u ovršnom postupku. Još je istaknuo i da je sud u tom ovršnom postupku uputio 3. osobu, ovdje tužitelja, na podnošenje tužbe radi utvrđenja ovrhe nedopuštenom iz razloga jer tvrdi da je on izvanknjižni – stvarni vlasnik nekretnine koja je predmet ovrhe. Međutim, smatra da teško da on takvu tužbu može podnijeti budući da u parničnom postupku koji se vodi kod ovog suda traži poništenje ugovora o zajmu kojim je kupljena nekretnina, koja je sada predmet ovrhe i isplatu pozajmljenog iznosa sa zakonskim zateznim kamatama od dana isplate zajma. Slijedom navedenog, predložio je prvenstveno odbaciti tužbu, a podredno odlučiti o prigovorima vezanima za stvarnu nenadležnost i visinu naznačene vrijednosti predmeta spora, te po provedenom postupku u cijelosti odbiti tužbu tužitelja kao neosnovanu, uz naknadu parničnog troška.

4. Iz navedenog slijedi da je prethodno pitanje za ovaj postupak pitanje postojanja i valjanosti tražbine koja je predmet spornog ugovora o ustupu tražbine i njegovog dodatka, kao i podloga za izdavanje zadužnice čije utvrđenje ništetnom je isto predmet ovog postupka i to iz razloga što tužitelj u tužbi tvrdi da se radi o fiktivnim pravnim poslovima.

5. S obzirom da između stranaka nije sporno da se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodi postupak pod posl.br. Povrv-331/17 po tužbi 1. tuženika protiv društva Mikado d.o.o. radi isplate istog potraživanja koje je predmet ugovora o ustupanju tražbine i njegovog dodatka koji su predmet ovog postupka, te kako iz priložene dokumentacije iz tog predmeta proizlazi da sud u tom postupku utvrđujući osnovanost tražbine utvrđuje iste činjenice koje je potrebno utvrditi i u ovom postupku, odnosno postoji li i je li valjana tražbina koja je predmet ustupa u ugovoru koji je predmet ovog postupka, što je prethodno pitanje za ovaj postupak, te je izveo niz dokaza, između ostalog saslušanje svjedoka koji su predloženi i u ovom postupku, ovaj sud je odlučio sam ne rješavati prethodno pitanje, sukladno čl. 12. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22 dalje: ZPP), pa je temeljem čl. 213. st. 1. ZPP riješeno kao pod toč. I izreke.

6. Postupak će se nastaviti kada se pravomoćno završi postupak koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu suda pod posl.br. Povrv-331/17 ili kada sud ustanovi da više ne postoje razlozi da se čeka na završetak tog postupka (čl. 215. st. 4. ZPP).

7. Za dodati je da je prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda neosnovan, jer stranka u postupku nije društvo nad kojim je pokrenut stečajni postupak, s obzirom da je nesporno isti okončan i društvo Winokurow d.o.o. brisano iz sudskog registra, već je stranka u ovom postupku stečajna masa tog društva, pa ne postoji nadležnost Trgovačkog suda u smislu odredbe čl. 34.b toč.5. ZPP:

U Zagrebu, 24. kolovoz 2022.

Sutkinja:
Davorka Ćurko Nasić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ovoga rješenja.

Dna:

- pun. tužitelja
- pun. 1.tuženika
- pun. 2. tuženika

Broj zapisa: **eb310-8231a**

Kontrolni broj: **0a53b-9267e-2c026**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DAVORKA ĆURKO NASIĆ, L=ZAGREB, O=OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.